

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: Правни факултет

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ - I
БАЊА ЛУКА

ПРИМЉЕНО: 10. 8. 2021.			
ОРГ.ЈЕД.	БРОЈ	ПРИЛОЗИ	ВРИЈЕДНОСТ
	868		

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

*о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у
звање*

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке: Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци о расписивању конкурса за избор у наставничка и сарадничка звања број: 02/04-3.1158-18/21, од 01.07.2021. године.
Ужа научна/умјетничка област: Кривично право и кривично процесно право
Назив факултета: Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Број кандидата који се бирају 1 (један) - допунски рад
Број пријављених кандидата 1 (један)
Датум и мјесто објављивања конкурса: Конкурс је објављен 11.08.2021. године у дневним новинама „Глас Српске“ и на интернет страници Универзитета у Бањој Луци.

Састав комисије:
а) др Урош Пена, редовни професор, на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, предсједник,
б) др Миле Шикман, ванредни професор, на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, члан,
в) др Младенка Говедарица, ванредни професор, на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, члан.

Пријављени кандидати
1. др Милимир Говедарица

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Милимир (Јован и Милева) Говедарица
Датум и мјесто рођења:	19. август 1971. године, Гацко
Установе у којима је био запослен:	1. Министарство унутрашњих послова Републике Српске, ЦЈБ Требиње; 2. Правобранилаштво Републике Српске
Радна мјеста:	1. Министарство унутрашњих послова Републике Српске: - обавио приправнички стаж у ЦЈБ Требиње, 22.04.2002.-31.10.2003. године; - Инспектор криминалистичке полиције, Одјељење за спречавање привредног криминалитета, ЦЈБ Требиње 01.11.2003.- 31.03.2006. године; - Замјеник начелника ЦЈБ Требиње 01.04.2006. – 30.04.2006. године; - Инспектор за странце, Одсјек за странце, ЦЈБ Требиње, 01.05.2006-14.05.2006. године; - Инспектор криминалистичке полиције за организовани криминалитет, Јединица за посебне истраге, Управа криминалистичке полиције 15.05.2006-14.01.2010. године; - Инспектор криминалистичке полиције (организовани криминалитет-прања новца и корупција), Јединица за посебне истраге, Управа криминалистичке полиције 15.01.2010. – 26.05.2010. године; - Начелник одјељења, Одјељења за финансијске истраге и откривање имовине стечене извршењем кривичног дјела, Јединица за посебне истраге, Управа криминалистичке полиције, 27.05.2010.-31.10.2013. године;

	<ul style="list-style-type: none"> - Начелник јединице, Јединица за сузбијање привредног криминалитета, финансијске истраге и сузбијање прања новца, Управа криминалистичке полиције, 01.11.2013-12.02.2015. године; - Главни инспектор, Инспекторат за унутрашњу контролу, Јединица за професионалне стандарде, Служба министра, 13.02.2015-20.04.2015. године; - Замјеник начелника ЦЈБ Требиње, 21.04.2015.-14.05.2015. године; - Инспектор криминалистичке полиције, Јединица за превенцију и аналитику, Управа за борбу против тероризма и екстремизма, 15.05.2015. – 14.04.2017. године; - Главни инспектор, Управа за борбу против тероризма и екстремизма, 15.04.2017. - 13.09.2017. године; <p>1-а. Високој школи унутрашњих послова-Универзитета у Бањој Луци:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Стручни сарадник од школске 2010/2011. године на предметима Међународно кривично право, Виктимологија, као и на Криминалистичкој превентиви и прогностици; - шеф катедре правних наука 2014-2016; - наставник на предмету Криминалистичка превентива и прогностика од 2013. до 2016. године предавач; <p>2. Правобранилац Републике Српске од 14.09.2017. године до данас.</p>
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Члан Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу, Београд; Удружење правника Републике Српске

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Крагујевцу
Звање:	Дипломирани правник
Мјесто и година завршетка:	Крагујевац, Република Србија, 1999. година
Просјечна оцјена из цијелог студија:	6,74
Постдипломске студије	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву
Звање:	Магистар правних наука
Мјесто и година завршетка:	Источно Сарајево, 2012. година
Наслов завршног рада:	„Одузимање имовинске користи прибављене кривичним дјелом“

Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Кривичноправна
Просјечна оцјена:	8,57
Докторске студије/докторат	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву
Мјесто и година одбране докторске дисертације:	Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2020. година.
Назив докторске дисертације:	„Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње“
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Кривично право и кривично процесно право
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	<p>Од школске 2010/11. до школске 2015/16. године виши стручни сарадник (асистент) на кривичноправној и криминалистичкој групи предмета на Високој школи унутрашњих послова Бања Лука - Међународно кривично право; Виктимологија; Полиција у кривичном поступку, криминалистичка превентива и прогностика. Шеф катедре правних наука на Високој школи унутрашњих послова 2014-2016. године.</p> <p>Од 2013. године од стране Универзитета у Бања Луци изабран у звање наставника за ужу научну област Криминалистичка тактика, методика и оператива на наставном предмету Методика истраживања имовинског криминалитета.</p> <p>Од 2014. до 2016. године предавач, наставник на предмету Криминалистичка превентива и прогностика на Високој школи унутрашњих послова Универзитета у Бањој Луци.</p>

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије последњег избора/реизбора <i>(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)</i>
Радови после последњег избора/реизбора <i>(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)</i>
<p>1) Говедарица, М. (2013.) „Одузимање имовине стечене извршењем кривичног дјела (превентивни и репресивни аспект)“, Научна књига међународног значаја, (члан 19. став 1. тач. 5), 10 бодова</p> <p><i>Монографија сагледава одузимање имовинске користи и имовине стечене кривичним дјелом као један од најзначајнијих института кривичног права (материјалног и процесног). Малобројни аутори дају значај овој проблематици, иако је овај институт од изузетног значаја за кривично законодавство (и за грађанско) а обрада у теорији је врло оскудна. Ни на пољу иностране литературе ситуација није много боља. Односно, није у складу са степеном актуелности ове проблематике.</i></p>

Наиме, свако цивилизовано друштво има норме које регулишу начин и могућност стицања имовине, али у друштвима постоје групе и појединци који нелегално стичу имовину, противно тим нормама. Ваљано регулисање одузимања нелегално стечене имовине од пресудног је значаја за свако друштво и државу, јер они који су стекли такву имовину неријетко посједују политичку и економску моћ, утичу на политичку свијест, а незакониту имовину убацују у легалне токове.

Имајући у виду да традиционалне методе у супротстављању криминалитету нису дале адекватне резултате, одузимање противправне имовинске користи и имовине, намеће се као неопходна метода и институт који је потребно примјењивати, сходно међународним стандардима из међународних докумената и потврђеним одлукама ЕСЈП. Имовина може бити легална само ако је транспарентна, јер је транспарентност предуслов за заштиту својине.

Међународна заједница, односно Европска унија увидјела је опасност од оваквих дјелатности, стицања, легализовања, прикривања незаконите имовине. Посљедњих година је донесен читав низ међународних докумената. Већину тих докумената БиХ је потписала, односно ратификовала (или има обавезу у циљу приступа ЕУ), чиме је преузела обавезу да у оквиру постављених међународних стандарда успостави законске механизме за откривање, замрзавање, привремено и трајно одузимање, као и управљање нелегално стеченом имовином. Колико је од тих међународних стандарда имплементирано у домаће законодавство и да ли се они и колико примјењују у пракси, тематика је, између осталог, ове књиге.

Примјена института одузимања имовинске користи и имовине прибављене кривичним дјелом огледа се у разликама у примјени овога института у упоредноправним рјешењима у кривичном законодавству као и у грађанском законодавству, у англосаксонском и континенталном праву. Разлика је у примјени међународних стандарда, односно докумената у овој области у односу на национално законодавство.

Осим разматрања и истраживања узрока ове појаве, још је корисније сагледавање шта се може учинити на измјенама у позитивном смислу у вези с овим питањем. Институт одузимања имовинске користи и имовине прибављене кривичним дјелом представља комплексан проблем како с правног тако и с финансијскоистражног аспекта а у поступку реализације кривичнопроцесних, грађанскопроцесних, финансијскоистражних метода и судске праксе – сложености реализације.

С аспекта архитектонике, књига се састоји од пет дијелова и од закључних разматрања.

У првом дијелу књиге су општа разматрања о појму, историјски осврт, правни појам појаве као и криминално-политички разлози и начин озакоњења института одузимања незаконите имовине.

У другом дијелу су обрађени међународноправни документи посвећени одузимању имовинске користи прибављене кривичним дјелом, међународне организације које се баве овом проблематиком, као и међународни стандарди у овој области потврђени од упоредноправног законодавства и Европског суда за људска права, сагледани кроз одређене одлуке ЕСЈП.

Трећи дио садржи пресјек сагледане проблематике и регулативу прања новца и вођења финансијских истрага различитим методама (методом трошкова, методом бруто и нето принципа).

У четвртој дијелу су анализе проблематике одузимања имовинске користи прибављене кривичним дјелом у кривичном законодавству БиХ, ФБиХ, Брчко

Дистрикта и Републике Српске (с процеснокривичног и материјалноправног аспекта), прије доношења Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела Републике Српске, статистички показатељи и неке одлуке надлежних судова, и њихова усклађеност с међународним стандардима.

Завршни, пети дио односи се на услове и узроке који су претходили доношењу Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела Републике Српске и на сагледавање и коментар одредаба тог Закона и осврт на Нацрта Закона ФБиХ и њихове усклађености с ратфикованим конвенцијама.

*И на крају монографије, дати су закључци у којима су изнесени резимирани ставови о анализираним питањима, с неким приједлозима за адекватнију примјену сагледавање и регулисање одузимања имовине стечене или проистекле из кривичног дјела на сва четири законодавна нивоа, на нивоу БиХ, Републици Српској, ФБиХ и БД, а да би се на основу предложених законских рјешења могле предузимати одређене мјере за одузимање назаконите имовинске користи, као и заштита друштва (приједлози *de lege ferenda*).*

- 2) Бејатовић, С., Шкулић, М., Симовић, М., Говедарица, М. и остали (2013). „Поједностављене форме поступања у кривичним стварима-регионална кривичнопроцесна законодавства и искуства у примени“, Научна монографија међународног значаја, Мисија ОЕБС-а у Србији, Београд,
(члан 19. став 1. тач. 2, а вези члана 23), 4,5 бода

Монографија има изузетно значајну и актуелну проблематику процеса реформе кривичног процесног законодавства држава региона (Србије, БиХ, Хрватске, Македоније, Словеније и Црне Горе). С обзиром на начин обраде питања у монографији, као и аспекте са којих су обрађена анализирана питања (нормативни, теоретски и практични) може се закључити да је монографија од великог значаја, како за сагледавање криминалополитичких разлога озакоњења поједностављених форми поступања у кривичним стварима, тако и за сагледавање начина њиховог нормирања да би биле у функцији која се од њих очекује – ефикасности кривичног поступка. Уз ово, у монографији је указано и на начине адекватне примене тако нормираних решења, што јој даје додатни значај. Ово из разлога што само адекватно примењена норма постиже своје пуно криминалополитичко оправдање. Теоријске експликације анализираних питања и продубљена, научно заснована промишљања која карактеришу немали број анализираних решења посматраних законских текстова могу послужити као валидна међународна научна грађа за даљње изучавање и сучељавање аргумената структуралним елементима и принципима уређења поједностављених форми поступања у кривичним стварима, како држава региона тако и уопште. Стручна заснованост систематике, валидна теоријска гледишта, свестраност разматрања, критичка анализа нормативних решења и правосудне праксе обезбеђују научни и стручни ниво који монографију чини и актуелном и оригиналном. Теоријске експликације и проширена излагања појединих од разматраних питања од користи су не само за кривичнопроцесно право анализираних држава већ и уопште. Тумачења поједностављених форми поступања у кривичним стварима о којима се расправља аналитичка су и свеобухватна, услед чега њихов садржај и смисао постаје разумљив, а критички тон аргументације одређеног броја решења анализираних законодавстава указује на неопходност

њиховог даљњег проучавања, и то не само у теорији већ и у њиховој нормативној разради, која је засигурно у току и поред тога што су све од анализираних земаља донеле и нове ЗКП. Стручнокритичка и аргументована објашњења нових поједностављених форми поступања Поједностављене форме поступања у кривичним стварима у кривичним стварима (пре свега разних видова споразумевања) и анализа криминалнополитичких разлога оправданости њиховог нормирања и њихове примене могу бити сигуран ослонац у њиховом нормирању, тумачењу и примени. Иако су предмет анализе позитивно правне норме, у монографији се дају и немали предлози де леге ференда у циљу побољшања законског текста и његове кохерентности. Теоријска објашњења уређења нових решења поједностављених форми поступања у кривичним стварима држава региона чине монографију актуелном литературом како за даљња доктринарна проучавања тако и правилну примену законских прописа у правосудној пракси, а предлози де леге ференда, осмишљени и децидни, могу бити од велике помоћи законописцима у свим будућим интервенцијама по овим питањима, без обзира на то о којем конкретном законодавству је реч и компас начина успостављања нужног еквилибријума између жељене ефикасности кривичног поступка и поступка који пружа оптималне гаранције заштите људских права у примени поједностављених форми поступања.

- 3) Бејатовић, С., Симовић, М., Говедарица, М. и остали (2014). „Тужилачка истрага регионална кривичнопроцесна законодавства и искуства у примјени“, Научна монографија међународног значаја, Мисија ОЕБС-а у Србији, Београд;

(члан 19. став 1. тач. 2, а у вези члана 23), 4,5 бода

Монографија за предмет има једно од најактуелнијих питања процеса реформе кривичног процесног законодавства не само држава региона, и шире. Једно од главних обиљежја процеса реформе кривичног процесног законодавства држава региона, јесте напуштање судског као традиционалног концепта истраге и прелазак на тужилачки концепт. У току цијелог рада на реформи једно од најактуелнијих питања је питање концепта истраге. И теорија и пракса скоро да су сагласни да од начина рјешавања овог питања зависи, питање ефикасности истраге и ефикасности кривичног поступка као цјелине. Управо захваљујући таквом приступу једна од круцијалних особености процеса реформе кривичног процесног законодавства држава региона је напуштање судског концепта истраге и озакоњење новог, тужилачког концепта. Изузетак је Словенија, која је још увијек задржала судски концепт истраге, с тим што исти садржи и немали број елемената тужилачког концепта истраге. Међутим, у вези с овим обиљежјем процеса реформе кривичног процесног законодавства држава региона, посебно треба имати у виду чињеницу да тужилачки концепт истраге није безрезервно у функцији која се од њега очекује – у функцији ефикасности кривичног поступка. И код тужилачког концепта истраге отворена су бројна питања па од начина њиховог рјешавања зависи и остварење његових циљева. Међу питањима овог карактера посебан значај имају она која се тичу: органа који треба да спроводе истрагу (да ли само јавни тужилац или и неки други субјекти); овлашћења активних субјеката истраге, односно у ком обиму иста треба дати појединим субјектима истраге?

Затим, ту је и питање: да ли су тужилоци који спроводе истрагу: довољно стручни у области криминалистике, чије знање у овом поступку највише долази до изражаја? Потом, на који начин заштити слобода и права окривљеног у току истраге и др. У оквиру ових, и не само ових питања, ефикасност истраге је једно од њених актуелнијих питања уопште, пошто је добро познато и неспорно да је ефикасно спроведена истрага један од веома битних фактора ефикасности кривичног поступка као цјелине.

Може се закључити да је Монографија којом располажемо од великог значаја како за сагледавање криминално политичких разлога напуштања судског и преласка на тужилачки концепт истраге, тако и за сагледавање начина његовог нормирања да би био у функцији која се од њега очекује – ефикасност како ове фазе тако и кривичног поступка као цјелине, уз пуно поштовање међународних аката и националних законодавстава загарантованих слобода и права окривљеног лица и других учесника поступка.

- 4) Бејатовић, С., Говедарица, М., (2015). „Полиција у кривичном поступку“, Научна књига националног значаја,

(члан 19. став 1. тач. 6.), 8 бодова

Полазећи од изнесеног циља за основ писања књиге узето је позитивно кривично процесно законодавство Републике Српске (прије свега њен Закон о кривичном поступку), у дијелу који се односи на процесни положај овлашћених службених лица Министарства унутрашњих послова у кривичном поступку, Закон о унутрашњим пословима, Закон о полицијским службеницима, Закон о сузбијању организованог и најтежих облика привредног криминала.

Поред ових, као главних законских текстова књига је написана и на основу важећих текстова других закона који представљају изворе ове гране права уопште- у ширем смислу значења (случај нпр. са Кривичним законом, Законом о заштити свједока у кривичном поступку, Законом о бази података резултата анализе дезоксирибонуклеинске киселине, Законом о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку и сл.). Затим коришћена су и одговарајућа подзаконска акта у дијелу који се тиче предметне проблематике књиге, нпр.

Упутство о вршењу потражне дјелатности; Упутство о поступању и сарадњи овлашћених службених лица Министарства унутрашњих послова Републике Српске и тужилаца у провођењу радњи доказивања у току истраге; Упутство о вођењу оперативне евиденције за малољетно лице; Правилник о начину одржавања базе података, врсти података, начину прикупљања, обради и чувању података у бази података резултата анализе дезоксирибонуклеинске киселине и др. Уз ово, у писању књиге узети су у обзир и ставови кривично правне теорије и праксе не малог броја рјешења анализираних законодавства и релативних подзаконских аката у дијеловима који се односе на проблематику процесног положаја овлашћених службених лица у кривичном поступку.

Са оваквим приступом у писању књиге желим да аутора да укажу како на потребу студиознијег приступа у сагледавању проблематике, положаја овлашћених службених лица у кривичном поступку, тако и да укажу на своје виђење пожељног начина рјешавања појединих кривично процесних института уопште и пожељног начина њихове практичне примјене, и тако олакшају њихову примјену у свакодневној пракси рада ових процесних субјеката.

- 5) Говедарица, М., (2009). „Лишење слободe у прекршајном законодавству Републике Српске“, Научни рад у врхунском часопису националног значаја (М51), часопис „Рeвија за криминологију и кривично право“, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Институт за криминолошка истраживања, Београд, бр.1- 2/2009,
(члан 19. став 1. тач. 12.), 6 бодова

Рад је посвећен новим рјешењима регулисања лишења слободe у Закону о прекршајима Републике Српске, односно лишењу слободe као мјери обезбјеђења присуства окривљеног на суду и лишењу слободe због неплаћања новчане казне. Новим Законом о прекршајима Републике Српске казна затвора је избачена из прекршајног законодавства Републике Српске, исто као и Законом о прекршајима Федерације Босне и Херцеговине. Овим радом осврнућемо се на неке проблеме у прекршајном законодавству који су довели до тога да се поставља питање да ли је било исправно укидање казне затвора у прекршајном законодавству, да ли са овим рјешењем прекршајно право постаје дио грађанског права, а удаљава од кривичног права којем законодавац тежи, да ли је законодавац исправно и ефикасно регулисао институт лишења слободe као мјере за обезбјеђење присуства окривљеног на суду и лишење слободe због неплаћања новчане казне - извршења новчане казне. Осврнућемо се на релевантне податке полицијских овлашћених органа и поступајућег суда, ти подаци, између осталог, дају нам за право да се критички-негативно осврнемо на ове новине у Закону о прекршајима Републике Српске.

- 6) Говедарица, М., Вујић, Д., (2012)., „Појам и циљ истраге са освртом на положај оштећеног/жртве у овој фази кривичног поступка“, Научни рад у врхунском часопису националног значаја (М51), научни часопис „Рeвија за криминологију и кривично право“, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Институт за криминолошка истраживања, Београд, бр.1- 2/2012, аутор, стр.401-421. ИССН 1820- 2969, ЦОББИСС.СР-ИД 116488460, УДК 343.123.1.
(члан 19. став 1. тач. 12), 6 бодова

Истрага као фаза кривичног поступка, тачније његовог претходног стадијума, представља изузетно значајан, а уједно и веома деликатан дио кривичног поступка. У прилог томе говори чињеница да заснивање и исход главног кривичног поступка највећим дјелом зависи управо од резултата истраге. Поред тога истрага има посебан значај и за заштиту људских права и слобода, будући да у овој фази кривичног поступка постоји већа могућност њихове повреде него што је то случај у главном кривичном поступку. Имајући ово у виду, не треба да чуди ни чињеница да данас многи теоретичари кривичног процесног права сматрају стратегију кривичне истраге новим пољем научног истраживања које се бави „планирањем и примјеном комплексних мјера у истраживању, као и контролом и превенцијом криминала“. Поједини аутори, чини се не без основа, иду и даље и залажу се да стратегија кривичне истраге треба да буде још комплексније поље истраживања и као такво да представља и независну научну дисциплину. С обзиром на све ово, истрага као посебна фаза кривичног поступка, већ дуже времена, како у пракси тако и у теорији, изазива бројне дилеме, несугласице и тешкоће. Отворена су бројна питања. Међу њима посебан значај имају она која се тичу: органа који треба да спроводе истрагу, овлашћења активних субјеката истраге, односно у ком обиму исту треба дати појединим субјектима истраге.

У оквиру ових питања, питање ефикасности истраге је једно од њених актуелнијих питања уопште из разлога што је добро познато и још више неспорно да је ефикасно спроведена истрага један од веома битних фактора ефикасности кривичног поступка као цјелине.

- 7) Говедарица, М., (2010). „Појам основе организованог криминалитета - свједок сарадник у кривичном законодавству Републике Српске и БиХ“, Научни рад на научном скупу међународног значаја штампан у цјелини, међународна научно-стручна конференција „Кривично законодавство Србије и стандарди Европске Уније“, објављен у Зборнику радова „Кривично законодавство Србије и стандарди Европске Уније“ у организацији Српског удружења за кривично правну теорију и праксу и OEBS-а, Златибор,

(члан 19. став 1. тач. 15), 5 бодова

Аутор је у раду обрадио, кроз критичку анализу, двије групе питања у вези са дефинисањем појма организованог криминалитета и посебне доказне технике свједока сарадника у постојећем кривичном законодавству Републике Српске и Босне и Херцеговине, с претходним уводним освртом на друштвену проблематику организованог криминалитета. Умјесто увода, аутор покушава да појасни “дух народа“ по овој проблематици, вјерујући да се без таквог сагледавања, на овим просторима не могу постићи потребне новине у законодавству као и њихова примјена. Водити борбу против организованог криминала, а не знати тачно његову тајну мрежу, значи ићи у борбу која ће се сигурно изгубити, посебно наглашавајући корупцију, терор и политику као треножац на коме почива организовани криминал. Наставак рада односи се на основне појмове, дефиниције и обиљежја организованог криминалитета садржане у упоредном праву, међународним конвенцијама, препорукама и упитницима Савјета Европе - Комитета министара. Потом слиједи општи осврт на уређење ове материје у кривичном законодавству Републике Српске и БиХ. Први дио рада посвећен је непрецизности и неодређености дефинисања организованог криминалитета која се огледа у томе да није дефинисано да се организација користи незаконито стеченом добити, да постоји утицај организације или дијела организације на политичку власт, медије, извршну власт или на друге друштвене и економске вриједности, а то је друштвена реалност што изазива низ проблема пред којима законодавац није имао аргументе. Аутор такође констатује да у постојећем кривичном, а посебно кривично процесном законодавству није извршена јасна подјела материјалних, процесних и организационих норми које се односе на организовани криминалитет у Републици Српској и БиХ. У другом дијелу рада, закључак до којег је дошао аутор у извршеној анализи односи се на посебну доказну радњу - свједока сарадника који као институт није предвиђен, односно регулисан у кривичнопроцесном законодавству Републике Српске и БиХ. Аутор анализира постојеће рјешење могућности давања имунитета од стране тужоца које није ограничено потребним нормама, а противно је начелу судског надзора, односно заштите оштећеног. Најзад, у закључку аутор даје неке приједлоге законских рјешења имајући у виду извршену анализу, а све у циљу ефикасног сузбијања организованог криминала стварањем инструмената ефикасности његовом супростављању (приједлози de lege ferenda).

- 8) Шикман, М., Говедарица, М., (2011). „Улога овлашћених службених лица у истрази осврт на Републику Српску“, Научни рад на научном скупу међународног значаја штампан у цјелини, објављен у Зборнику радова „Нова решења у кривичном процесном законодавству – теоретски и практични аспект“ у организацији Српског удружења за кривично правну теорију и праксу уз подршку OEBS-а (OSCE), Златибор,

(члан 19. став 1. тач. 15), 5 бодова

Истрага као фаза кривичног поступка обухвата активности тужилоца и овлашћених службених лица, у којој се прикупљају и чувају обавјештења и докази у односу на кривично дјело и учиниоца, као и припрема оптужница. Она представља суштински елемент кривичног поступка, због чега је дефинисање права, обавеза и улоге овлашћених службених лица полиције (полицијских службеника) као учесника истраге, од пресудне важности за успјешно вођење кривичног поступка. Наиме, актуелним концептом истраге у Републици Српској и БиХ (тужилачка истрага), тужилац је преузео комплетно вођење истраге, путем руковођења истрагом и надзора над радом овлашћених службених лица. Дакле, активну улогу тужилоца у истрази, прати и активнија и значајнија улога овлашћених службених лица (полицијских службеника) у истрази. Докази прикупљени у истрази од стране полиције имају потпуни доказни значај, уколико су прикупљена на законит начин (прије свега под надзором тужилоца).

Дакле, иако нису субјекти кривичног поступка, овлашћена службена лица су уз тужилоца, несумњиво најзначајнији субјекти истраге, њихова активност је у овом поступку вишеструка, а резултати те активности су значајни. Поред тога, од кључне важности за успјешност истраге у оквиру овог концепта је сарадња полиције и тужилаштва. Управо у том сегменту идентификовани су и бројни проблеми у практичном поступању, што утиче на квалитет истраге и кривичног поступка у цјелини, остварење концепта правне државе и заштиту људских права и слобода. У раду је дат осврт на улогу овлашћених службених лица у истрази у Републици Српској, према важећем Закону о кривичном поступку. Будући да се ради аналогним одредбама који на истовјетан начин обрађују ову проблематику и у Закону о кривичном поступку БиХ, Закону о кривичном поступку Федерације БиХ и Закону о кривичном поступку Зрчко Дистрикта БиХ, можемо ова тумачења примјенити и на њих.

- 9) Шикман, М., Говедарица, М., (2012). „Досадашња искуства у примјени посебних истражних радњи“, Научни рад на научном скупу међународног значаја штампан у цјелини, објављен у Зборнику радова „Нова решења у кривичном процесном законодавству – теоретски и практични аспект“, Златибор, у организацији Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу подршку OEBS-а (OSCE), стр.316-343. ИСБН 978-86-83437-98-6 Катаголизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд.

(члан 19. став 1. тач. 15), 5 бодова

У Републици Српској и БиХ више од девет година, законима о кривичном поступку, омогућена је примјена посебних истражних радњи у откривању и доказивању кривичних дјела. У том периоду настала су и одређена искуства у примјени посебних истражних радњи, уочени су и одређени недостаци (како законске природе, тако и у практичном поступању), те је могуће дати и одређене приједлоге у правцу даљег унапређења, како нормативноправног, тако и практичног поступања у примјени

посебних истражних радњу у Републици Српској и БиХ, али водећи рачуна да се не наруше људска и правна начела. На основу наведеног, могуће је издвојити три групе питања: прво, законски основ примјене посебних истражних радњи, друго, практична примјена посебних истражних радњи и треће, коришћење доказа прибављених примјеном посебних истражних радњи. Свако од наведених питања захтјева детаљну анализу, али је могуће навести одређена општа запажања. Тако, иако законски оквир постоји, поједина законска рјешења су недовољно прецизно наведена, при чему и даље постоје одређене нејасноће и недоречености, које треба отклонити. Исто тако, непостоји адекватан подзаконски оквир регулисања примјене посебних истражних радњи. Што се тиче практичног поступања можемо констатовати тренд предимензионираног коришћења појединих посебних истражних радњи, (нпр. тајни надзор и техничко снимање телекомуникација), уз истовремено некоришћење других мјера и радњи које могу бити врло корисне.

И напослијетку, могућност коришћења доказа прибављених примјеном посебних истражних радњи, је врло често оптерећена сумњом на битне повреде одредаба кривичног поступка, били да су докази прибављени на незаконит начин или докази који произилазе из незаконитог доказа. Будући да су законске одредбе скоро идентичне у свим кривичнопроцесним законима у БиХ, као и практични аспекти њиховог коришћења, ради коензистентности, аутори ће дати осврт на досадашња искуства у примјени посебних истражних радњи у Републици Српској. Такође, у раду аутори анализирају приједлоге за измјену и допуњу Закона о кривичном поступку БиХ у дјелу који се односи на посебне истражне радње и износе мишљење према таквим рјешењима имајући у виду кршење основних начела, које води у другу крајност. На крају рада аутори на један резимиран начин дају неке пријелогe *de lege ferenda*.

- 10) Говедарица, М., (2010). „Грађанско правни аспекти одузимања незаконито стечене имовине (у односу на кривично законодавство Републике Српске, БиХ, Србије)“, Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја, објављен у националном часопису за правну теорију и праксу прве категорије „Правна ријеч“, Бања Лука, број 23/2010, стр. 303 – 321. ИССН: 1840-0272. УДК 343.272,

(члан 19. став 1. тач. 9), 6 бодова

Започињући рад уводним разматрањима, аутор се осврће на друштвено-политичку проблематику нелегално стечене имовине са дубоким корјенима и оштрим цртама на овим просторима, а у свјетлу ступања на снагу Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела у Републици Српској, имајући у виду искуства у примјени Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дјела Републике Србије, са аспекта кривично правног одузимања. У наставку рада, аутор констатује, имајући у виду непобитно добра рјешења у овим законима, да је законодавац кроз одређене чланове закона увео амнестију на извјесну незаконито стечену имовину и учиниоце-власнике, иако то закони децидно не предвиђају. Имајући наведено у виду, указује се на нека упоредно правна рјешења о одузимања незаконито стечене имовине која се базирају и на грађанско правном основу, а анализирајући неусвајање у Парламентарној скупштини БиХ 2003. године, Закона о Агенцији за осигурање присилног одузимања имовине стечене кривичним дјелима и управљање одузетом имовином, у контексту Кривичним законом БиХ, који дозвољава да суд може одузети корист прибављену кривичним дјелом у одвојеном поступку. Аутор покушава објаснити зашто овај члан Кривичног закона није примјењиван, а који даје основ за одузимане незаконито стечене имовине и у поступку који не мора бити кривични.

Предложена су нека рјешења која би проширили одузимање незаконите имовине са кривично правног и грађанско правног аспекта и умањили ефекат аболуције ове мјере а омогућили опорезовање, са таксама и каматама, незаконитих прихода и имовине који се не би могли одузети.

- 11) Говедарица, М., (2012). „Одузимање имовинске користи и усаглашеност са међународним стандардима“, Прегледни научни рад у часопису националног значаја „Одузимање имовинске користи и усаглашеност са међународним стандардима“ објављен у националном научностручном часопису „Право и правда“, Сарајево, бр.1/2012., стр. 461 – 499. ИССН 1512-8571,

(члан 19. став 1. тач. 12), 6 бодова

Прва група питања у раду односи се на међународне документе и стандарде који регулишу предметну проблематику. Међународна заједница, односно Европска Унија, увидјела је опасност од оваквих дјелатности, стицања, легализовања, прикривања незаконите имовине. „Традиционални“ кривични поступци у којима је захтјевана директна веза између учињеног кривичног дјела нису се показали ефикасним. Такођер, „класични“ елементи прања новца, супротни чињеничним и објективним околностима дјела, нису могли задовољити основни постулат - да нико не може задржати незаконито стечену имовину. Сходно наведеном, на међународном нивоу су усвојене одредбе на основу којих је дозвољена примјена проширеног одузимања-законских претпоставки, и обрнутог терета доказивања. Већину тих докумената БиХ је потписала, односно ратификовала (или има обавезу у циљу приступа ЕУ-и), чиме је преузела обавезу да у оквиру постављених међународних стандарда успостави законске механизме за откривање, замрзавање, привремено и трајно одузимање, као и управљање нелегално стеченом имовином.

*Међународни стандарди у овој области потврђени су од упоредно правног законодавства и праксе као и у одлукама Европског Суда за људска права. Колико је од тих међународних одредби и стандарда имплементирано у домаће законодавство и да ли се и у којој мјери примјењују у пракси, тематика је треће групе питања анализираних у раду. На крају рада аутор приједлоге – *de lege ferenda* даје у закључку рада на један резимирани начин износити ставове на основу сагледаних питања, а са циљем адекватнијег регулисања одузимања противправне имовинске користи и примјене овога института.*

- 12) Говедарица, М., (2014). „Прања новца и финансијске истраге-одузимање имовине“, Прегледни научни рад у часопису националног значаја објављен у националном научностручном часопису „Право и правда“, Сарајево, бр.1/2014.,

(члан 19. став 1. тач. 12), 6 бодова

Прања новца и фаза финансијске истраге је најзначајнија и састоји се од низа специфичних истражних радњи са циљем да се открије незаконита имовинска корист, односно имовина стечена извршењем кривичног дјела. Од реализације ове фазе у великој мјери зависи поступак одузимања имовине. Финансијску истрагу потребно је водити истовремено са кривичном истрагом, да би се на вријеме прикупили и обезбједили докази и привремено обезбједила имовина (привремено одузела), како би се касније омогућило трајно одузимање.

Циљ кривичне истраге јесте да се открије и документује кривично дјело, а циљ паралелне финансијске истраге јесте да се привремено обезбиједи или одузме приход стечен кривичним дјелом и паралелно истражује прање новца. Важно је да финансијска истрага почне у раној фази кривичне истраге, јер резултати обје истраге интегришу се у остваривању оба циља. Успјешним откривањем и привременим одузимањем имовине спречава се њено прикривање и располагање њоме и омогућава трајно одузимање на крају кривичног поступка, а наведене радње у Републици Српској, за разлику од осталих законодавних нивоа у БиХ, омогућене су усвајањем Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела. Подаци приказани у раду кроз статистичке показатеље и судску праксу дају потврду истог. У циљу још ефикасније финансијске истраге и истрага прања новца неопходно је неке одредбе Закона о одузимању ускладити с међународним стандардима у овој области и омогућити одузимање замјенске имовине у случају да је незаконита имовина „потрошена“, као и омогућити одузимање имовине односно процесуирање прања новца без претходне пресуде за предикатно кривично дјело, односно да прање новца произлази из криминалних активности – субјективних и чињеничних околности. Наведеним регулисањем била би омогућена примјена бруто принципа финансијских истрага, за разлику од садашње примјене нето принципа, што би засигурно одговарало правичности и омогућило још већи повраћај незаконите имовине и имовинске користи и процесуирање кривичних дјела прања новца.

- 13) Говедарица, М., (2012). Упоредноправни системи одузимања незаконите имовине сагледани кроз одлуке Европског суда за људска права“, Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја „Објављен у националном часопису за правну теорију и праксу прве категорије „Правна ријеч“, Бања Лука, број 33/2012., стр. 387 – 409. ИССН: 1840-0272 , УДК 343.256:341.2,

(члан 19. став 1. тач. 9), 6 бодова

Садржину рада чини анализа неких упоредно правних система одузимања незаконите имовине, сагледана првенствено кроз два система одузимања такве имовине и то: кривичноправни и грађанскоправни модел. У раду аутори истичу сврсисходност и неопходност примјене поступака који нису „традиционални“ кривични и да одузимање имовинске користи од починиоца и повезаних лица, сагледаних у посматраним правним системима, не зависи од њихове кривичне одговорности. Други дио рада посвећен је анализирању одређених одлука ЕСЉП-а у контексту доношења тих одлука од стране националних судова. У Одлукама ЕСЉП-а, суд наглашава, да примјеном поступака (који нису „ класични“ кривични) у којима је одузета незаконита имовинска корист, нису нарушена основна људска права апеланата. Посматрано појединачно у овим одлукама примјењено је: превентивно одузимање; проширено одузимање уз законске претпоставке субјективних и чињеничних околности; пребацивање терета доказивања, а све уз примјену ретроактивности. На крају рада су дата закључна разматрања у којима аутори на резимиран начин дају приказ примјењених рјешења, до којих су дошли у проучавању предметне проблематике, а који треба да буду основ за примјену у судској пракси у кривичном законодавству Републике Српске и БиХ имајући у виду постојећа законска рјешења.

- 14) Говедарица, М., (2010). „Функционисање јединице за посебне истраге МУП-а РС у контексту посебних истражних радњи, лишења слободe и заступања оптужнице“, Научни рад на скупу националног значаја, рад штампан у Зборнику радова Савремене тенденције кривичне репресије као инструменти сузбијања криминалитета, Бијељина, стр. 413 – 429. ИССН 078-86-85993-2. Катаголизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд.

(члан 19. став 1. тач. 17), 2 бода

Рад је са почетним уводним освртом на друштвену проблематику организованог криминалитета који разара ткиво друштва а друштво му свјесно, несвјесно и стручно помаже. Као нужна потреба да се смањи тенденција раста организованог криминалитета, уз важеће кривично законодавство, 2006. године оформљена је Јединица за посебне истраге МУП-а Републике Српске у склопу Управе криминалистичке полиције, као потпуно нова концепција унутар криминалистичке полиције, како у организационом, тактичком, тако и у логистичком смислу. Прелазећи на суштину аутор се, кроз неанонимне предмете и примјере-правоснажно пресуђене, осврће на кризне ситуације и тешкоће у раду на најсложенијим кривичним предметима, имајући у виду да ништа није нестварно као анонимност, гдје није неопходна. Након тога, расправљају се законска рјешења посебних истражних радњи, законско регулисање лишења слободe и заступања оптужнице а све у контексту рада на најтежим предметима организованог и привредног криминалитета полиције и поступајућег тужилаштва. Аутор се критички осврће на поједина рјешења ЗКП-у на просторима БиХ њихово законско дефинисање и указује на практичне тешкоће и неефикасности које се јављају у њиховој примјени. У том погледу аутор указује на нелогичност временски ограничених посебних истражних радњи од 1-6 мјесеци и када се примјењују уз радње прикривеног истражиоца а што ствара немогућност ефикасне примјене прикривеног истражиоца који временски није ограничен, законско нерегулисање и правну празнину да тужилац изда налог-наредбу за лишење слободe, као и законско рјешење које не прописује да ОСП-може помагати туживоцу у заступању оптужнице. Најзад, аутор даје неке приједлоге законских рјешења, имајући у виду искуства у досадашњем раду полиције и тужилаштва.

- 15) Вујић, Д., Говедарица, М., Сикимић, Н., (2011) „Међународни и национални прописи за спречавање прања новца и финансирање тероризма“, Научни рад на научном скупу међународног значаја, рад штампан у Зборнику радова конференције „Супростављање тероризму – међународни стандарди и правна регулатива“, Бања Лука, стр. 667 – 687. ИСБН 978-99938-43-31-3. Народна и универзитетска библиотека Републике Српске. УДК 323.285,

(члан 19. став 1. тач. 16), 3 бода

Прање новца и финансирање тероризма све више постају предмет интересовања светске заједнице, јер су државе увидјеле да је отклањање узрока најефикаснији вид борбе против овог вида криминалитета. Због бројних сличности, доводе се нужно у везу и представљају предмет јединственог регулисања у бројним конвенцијама и директивама на нивоу Европске Уније и на свјетском нивоу. Међународним иницијативама и домаћим законодавством успостављен је основни оквир активности за спречавање прања новца и сузбијање финансирања тероризма.

Терористичке мреже долазе до новца користећи се услугама и легалних установа - примјерице неких вјерских хуманитарних организација - али и криминалних картела. Набављају га најчешће путем разних класичних криминалних активности, попут рецимо кријумчарења. Но, често им новац стиже и легалним каналима, понекад чак и захваљујући владама неких држава. Питање које се поставља а на које ни стручњаци немају тачан одговор јесте:

«Колико је уопште новца потребно да се изведе терористички напад?» На то још нису одговориле нити владе а нити приватни сектор. Оно што је извијестно јесте да је цијену планирања и извођења терористичке акције тешко тачно утврдити. Новац често стиже и путем исламских хуманитарних удружења, али и приватних компанија које служе као параван за прање новца и финансирање тероризма. Тако, постоје подаци да у Саудијској Арабији има приличан број индивидуалних донатора, који финансирају дјелатност исламских терориста, најчешће из разлога што вејрују у ту врсту борбе и општи циљ тих терористичких група. У сваком случају, постоје богати пословни људи исламске вјере, који скривено дјелују под плаштом фундаментализма, и спремни су написати чек у ту сврху. Такође, велики проблем у супростављању финансирања тероризма представља и државе чија је службена политика – помоћ тероризму: "Земље спонзори тероризма, попут Сирије и Ирана, али и неке земље које се формално супростављају тероризму, представљају тежак проблем због тога што оне терористима дају не само новац или уточиште, већ и финансијску инфраструктуру путем које се новац пере..." У раду је објашњено шта је то прање новца, на који начин се врши, шта је финансирање тероризма, које су то међународне и домаће регулативе за спречавање прања новца и финансирања тероризма као и које су то институције укључене у спречавање прања новца и финансирање тероризма, и да ли је домаћа регулатива кривичног законодавства ускладјена са међународним и европским стандардима. Аутори су мишљења да одредбе КЗ у БиХ које се односе на прање новца и финансирање тероризма нису сасвим у складу са међународном и европском регулативом.

- 16) Шикман, М., Говедарица, М., (2011). „Финансијске истраге у поступку одузимања имовине стечене кривичним дјелом“, Научни рад на научном скупу међународног значаја, рад штампан у Зборнику радова „Кривично законодавство и превенција криминалитета“, Брчко 2011., стр. 423–445. ИСБН 978-86-85993-33-6 Катаголизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд,

(члан 19. став 1. тач. 16), 3 бода

У раду су наведене различите могућности вођења финансијских истрага, интегрисане по нето принципу, методом путем трошкова, и методом доказивања на основу бруто вриједности. У зависности од регулисања одузимања имовинске користи и имовине у националном законодавству, односно међународним документима, примјењује се један од ових метода проналажење и обрачун незаконито стечене имовине. Анализирани су поједини међународни стандарди и усклађеност Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела у Републици Српској са тим стандардима, а све ради појашњења и могућности примјене неког од наведених метода финансијских истрага. Аутори, даље стављају нагласак на примјену метода нето вриједности у складу са домаћим законодавним рјешењима и указују на недостатак у односу на примјену бруто принципа вриједности који се примјењује у већини земаља Европске уније, а што је у складу са међународним и Европским

конвенцијама и документима који регулишу одузимање имовинске користи и имовине и кроз замјенску вриједност.

- 17) Каран, С., Говедарица, М., (2012). „Правни основ и типологије прања новца са аспекта одузимања противправно стечене имовине“, Научни рад на научном скупу међународног значаја, рад штампан у Зборнику радова „Казнена политика (раскол између закона и његове примјене)“ Источно Сарајево, стр. 271–291. ИСБН 978-99938-22-32-5 Катаголизација у публикација Народна и универзитетска библиотека Републике Српске, Бања Лука, коаутор,

(члан 19. став 1. тач. 16), 3 бода

Предмет рада је анализа кривичноправних инструмената прања новца у националном законодавству сагледана кроз различите начине прања новца и одузимања такве противправно стечене имовине, као и усклађеност таквих рјешења са релевантним међународним документима, првенствено са Конвенцијом Савјета Европе о прању новца, откривању, привременом одузимању и конфискацији добити стечене криминалним радњама и финансирању тероризма – Варшавска Конвенција. У раду аутори су обрадили три групе питања. Прва група питања односи се на појам и основ прања новца у односу на неке приказане технике и методе које се користе за прања новца, у зависности од начина регулисања кривичног дјела прања новца. Друга група питања односи се на међународна стандарде прања новца и одузимања имовинске користи сагледане на основу Варшавске конвенције и др. међународних докумената и поједине начине прања новца. Трећа група питања посвећена је анализи одредби о прању новца у националном кривичном законодавству и Закону о спречавању прања новца и финансирању терористичких активности. Такођер су анализиране одредбе о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела у контексту проширеног одузимања и обрнутог терета доказивања. Питања су обрађена са аспекта нормирања кривичног дјела прања новца и одузимања незаконите имовине, у кривичном законодавству БиХ и Републике Српске. Аутори дају неке приједлоге за адекватније регулисање ове проблематике а ради потребне усклађености са Варшавском Конвенцијом и другим обавезујућим међународним документима а у циљу ефикасне борбе против нових метода прања новца. Аутори наглашавају потребу ваљаније примјене постојећих предметних рјешења, назначавајући да је непотребно успостављање нових агенција – не сагледавајући суштину проблема.

- 18) Вујић, Д., Говедарица, М., (2012). „Компаративна анализа улоге суда у фази истраге према ранијем (судском) и актуелном (тужилачком) концепту истраге“, Научни рад на научном скупу међународног значаја штампан у цјелини међународној научно стручној конференцији „Криминалистичко-кривично процесне карактеристике истраге према Закону о кривичном поступку у протеклој деценији“, Бања Лука,

(члан 19. став 1. тач. 15), 5 бодова

У раду је извршена научна анализа регионалних кривично правних система, а у контексту улоге суда према у пријашњим концептима истраге у односу на садашњу тужилачку истрагу у криминалистичко политичком концепту истраге итд., у временској дистанци од десетак година. Једна од круцијалних особености процеса реформе кривичног процесног законодавства држава региона је напуштање судског концепта истраге и озакоњење новог, тужилачког концепта истраге.

Поставља се питање: да ли су тужиоци који спроводе истрагу: довољно стручни у области криминалистике, чије знање у овом поступку највише долази до изражаја? Потом, на који начин заштити слободе и права окривљеног у току истраге и др. У оквиру ових, и не само ових питања, ефикасност истраге је једно од њених актуелнијих питања уопште, пошто је добро познато и неспорно да је ефикасно спроведена истрага један од веома битних фактора ефикасности кривичног поступка као цјелине.

- 19) Говедарица, М., (2009). „Лишење слободе у прекршајном законодавству Републике Српске“, Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја рад презентован на међународној конференцији „Октобарски правнички дани 2009. година“ у организацији Удружења правника Републике Српске Правног факултета, уз подршку Академије наука и умјестности Републике Српске и Владе Републике Српске, рад објављен у националном часопису прве категорије „Правна ријеч“, Бања Лука, број. 19/2009.,

(члан 19. став 1. тач. 9), 6 бодова

Рад је посвећен новим рјешењима регулисања лишења слободе у Закону о прекршајима Републике Српске, односно лишењу слободе као мјери обезбјеђења присуства окривљеног на суду и лишењу слободе због неплаћања новчане казне. Новим Законом о прекршајима Републике Српске казна затвора је избачена из прекршајног законодавства Републике Српске, исто као и Законом о прекршајима Федерације Босне и Херцеговине. Овим радом осврнућемо се на неке проблеме у прекршајном законодавству који су довели до тога да се поставља питање да ли је било исправно укидање казне затвора у прекршајном законодавству, да ли са овим рјешењем прекршајно право постаје дио грађанског права, а удаљава од кривичног права којем законодавац тежи, да ли је законодавац исправно и ефикасно регулисао институт лишења слободе као мјере за обезбјеђење присуства окривљеног на суду и лишење слободе због неплаћања новчане казне - извршења новчане казне. Осврнућемо се на релевантне податке полицијских овлашћених органа и поступајућег суда, ти подаци, између осталог, дају нам за право да се критички-pegare осврнемо на ове новине у Закону о прекршајима Републике Српске.

- 20) Шикман, М., Говедарица, М., (2013). „Корпоративни криминалитет и одговорност правних лица за кривична дијела“, Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја објављен у националном часопису за правну теорију и праксу прве категорије „Правна ријеч“, Бања Лука, број 37/2013.,

(члан 19. став 1. тач. 9), 6 бодова

У раду су анализирани правни аспекти кривичне одговорности правних лица у регионалним кривично правним системима и оправдава се основаност овог кривичног дјела у Кривичном закону. Раније је у правној науци и по пријашњем кривичном законодавству био присутан став, односно није било прописано да правно лице може бити субјект кривичног дјела, због постојања начела субјективне индивидулане одговорности и неприхватљивости колективног кажњавања. У кривичним законодавствима прије је била предвиђена одговорност правног лица за прекршаје али не из кривична дјела.

Реформама кривичног законодавства у Босни и Херцеговини, Републици Српској, региону, а усвајањем и потписивањем читавог низа међународних конвенција прописује се та врста одговорности, а одређене државе и данас одбијају да прихвате концепт одговорности правних лица, правдајући то одређеним политичким приликама, а у ствари присутан је ту утицај великих привредних корпорација. На основу свега изложеног у раду сасвим је основано и потребно постојање кривичне одговорности правних лица у нашем законодавству и да кривична одговорност правних лица врло значајна у сузбијању привредног, односно корпоративног криминалитета.

- 21) Вујић, Д., Говедарица, М., (2015). „Полицијско образовање као фактор ефикасности поступања полицијских службеника“, Научни рад на научном скупу међународног значаја, објављен на међународно научном скупу „Правна држава и стручност процесних субјекта као инструмент супростављања криминалитету“, Крагујевац, Србија,

(члан 19. став 1. тач. 16), 3 бода

Полицијско образовање у Републици Српској егзистира од када постоји и Министарство унутрашњих послова Републике Српске (у даљем тексту: Министарство). У периоду од преко 20 година полицијско образовање доживјело је више институцијалних и организационих промјена и изазова са којима се суочавало да би данас представљало модерно организован и успостављен систем основне полицијске обуке, високог полицијског образовања и стручног уавршавања радника Министарства унутрашњих послова Републике Српске.

Полицијско образовање у Републици Српској је ђелатност од јавног значаја, која је у потпуности повјерена Министарству. Надлежност за полицијско образовање делегирана је Управи за полицијско образовање, која је основна организациона јединица у сједишту Министарства. Управа за полицијско образовање врши школовање, стручно оспособљавање и усавршавање кадрова за рад приоритетно у Министарству. Међутим, студијски програм основних академских студија безбједности и криминалистике са звањем „дипломирани правник унутрашњих послова“ омогућава образовање кадрова који ће задовољити потребе кључних линија рада Министарства унутрашњих послова али и Министарства спољних послова, Министарства безбједности, односно Државне агенције за истраге и заштиту (СИПА), Обавјештајно-безбједносне агенције (ОБА) и Граничне полиције, Министарства одбране, Војне полиције и служби војне безбједности (Војнообавјештајни род – ВОР и Војно-обавјештајни рад – ВОр), органа царинске безбједности, органа за социјални рад, бројних инспекција.

Послове и задатке из ђелокурга управе за полицијско образовање обављају четири унутрашње организационе јединице, и то: Висока школа унутрашњих послова, Јединица за основну обуку - Полицијска академија, Одјељење за стручно усавршавање и Одјељење за логистику и интернатске услуге. Као што је и уочљиво, полицијско образовање је саставни дио ђелатности Министарства. Овакав модел организације може се сматрати задовољавајућим, имајући у виду чињеницу да у потпуности омогућава задовољење потреба министарства, те развој и афирмацију полицијског образовања у Републици Српској. Законодавно је регулисано, Законом о унутрашњим пословима, као унутрашња организациона јединица Висока школа унутрашњих послова. Висока школа унутрашњих послова је придружена чланица Универзитета у Бањој Луци.

Посебно је значајно законско рјешење у Закону о полицијским службеницима, да завршеним полицијским образовањем, запошљавање и стручно усавршавање, кандидат, на конкурс заснива радни однос првенствено са завршеном Високом школом унутрашњих послова, само изузетно, зависно од специфичности и описа посла из правилника о опису и систематизацији радних мјеста, Министарство може запошљавати кандидате са VII степеном стручне спреме који немају полицијско образовање и они се упућују на додатно полицијско образовање на Високу школу унутрашњих послова.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 109

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Образовна дјелатност после избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

1) Виши стручни сарадник на Високој школи унутрашњих послова- Универзитета у Бањој Луци, правна и криминалистичка група предмета (Виктимологија, Међународно кривично право, Полиција у кривичном поступку; Криминалистичка превенција и прогностика), 2010-2016. године,

(члан 21. став 1. тачка 9), 2 бода

2) Наставник Високе школе унутрашњих послова, Криминалистичка група предмета (Криминалистичка превенција и прогностика-изборни предмет-V семестар), Висока школа унутрашњих послова Универзитет у Бањој Луци, од 2013- 2016. године,

(члан 21. став 1. тачка 9), 2 бода

3) У периоду од 24.10. до 27.10 2013. године посјетио Московски државни универзитет за културу и умјетност, те учествовао на предавању на тему „Актуелни проблеми правних система земаља бивше Југославије“ на којем су учествовали професори наведеног Института; гостујуће предавање за студенте друге и треће године студија Института за право, економију и управљање при наведеном Универзитету, као и Московском финансијском универзитету,

(члан 21. став 1. тачка 10), 3 бода

4) Учешће на предавању и образовању судија и тужилаца Црне Горе, семинар одржан у Колашину и Будви, Црна Гора, исти организован у сарадњи Центра за едукацију носилаца правосудне функције Црне Горе, амбасаде САД у Подгорици и ОЕБС-мисија у Црној Гори на тему „Финансијска истрага и одузимање имовине“, 02. и 3. јул 2013. године,

(члан 21. став 1. тачка 10), 3 бода

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 10

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручна дјелатност кандидата послје последњег избора/реизбора

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

- 1) Учешће на међународној научно стручној конференцији на тему „Супротстављање тероризму-међународни стандарди и регулатива“, одржано на Козари 29. и 30. марта 2011. године, у организацији Међународне фондације Hanns Seidel Stiftung и Високе школе унутрашњих послова,
(члан 22. став 1. тачка 22), 3 бода
- 2) Члан Сената Универзитета у Бањој Луци као представник Високе школе унутрашњих послова у Бањој Луци, у периоду 28.11.2013. до 23.03.2017. године,
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 3) Члан Комисије за избор наставника и сарадника у звање за ужу научну област Криминалистичка тактика, методика и оператива, Висока школа унутрашњих послова Универзитета у Бањој Луци (2013. године),
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 4) Шеф катедре правних наука на Високој школи унутрашњих послова Универзитета у Бањој Луци, академске 2014., 2015. и 2016. године,
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 5) Учешће у програму стручног усавршавања и обуке судија и јавних тужилаца, који проводи Центар за едукацију судија и тужилаца у Републици Српској на следећим обукама:
 - „Одузимање имовинске користи кривичним дјелом“, у оквиру пројекта „Подршка правосудју Босне и Херцеговине- Јачање тужилачких капацитета у кривично-правном систему“, (Сарајево, 15. и 16. март 2012. године),
 - „Јачање сарадње тужилаца и овлаштених службених лица у циљу ефикаснијег вођења финансијских истрага“, Добој, 01.03.2013. године,
 - „Јачање сарадње тужилаца и овлаштених службених лица у циљу ефикаснијег вођења финансијских истрага“, Бања Лука, 04.04.2013. године, (Бања Лука 04.04.2013. године, оцијењен од учесника са просјечном оцјеном 9,5).
 - „Јачање сарадње тужилаца и овлаштених службених лица у циљу ефикаснијег вођења финансијских истрага“, Бања Лука, 24.05.2013. године, (Бања Лука 24.05.2013. године, оцијењен од учесника са просјечном оцјеном 9,6).
 - „Организовани криминал, привредни криминал и корупција“, Бања Лука, 05.03.2014. године, (Бања Лука 05.03.2014. године, оцијењен од учесника са просјечном оцјеном 9,4).

- „Организовани криминал, привредни криминал и корупција“, Бања Лука, 18.05.2015. године, (Бања Лука 18.05.2015. године, оцијењен од учесника са просјечном оцјеном 9,6).

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

- 6) Учешће на обуци и савјетовању из кривичноправне области „10 година у примјени кривичног законодавства у Босни и Херцеговини“, Неум, јун 2013. године, у организацији удружења судија Федерације Босне и Херцеговине, као и 2014. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

- 7) Учешће на обуци и савјетовању из кривичноправне области „Пракса и проблеми у сарадњи полиције и тужилаштва“, Неум, 2009. године, у организацији удружења тужиоца Федерације Босне и Херцеговине,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

- 8) Учешће на Савјетовању правника Октобарски правнички дани на тему „Изградња и функционисање правног система“, у организацији Правног факултета Универзитета у Бањој Луци и Удружења правника Републике Српске, Бања Лука, 8. и 9. октобар 2010. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

- 9) Учешће на Савјетовању правника Октобарски правнички дани на тему „Изградња и функционисање правног система“, у организацији Правног факултета Универзитета у Бањој Луци и Удружења правника Републике Српске, Бања Лука, 12. и 13. октобар 2012. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

- 10) Учешће на међународном скупу „Кривично законодавство и превенција криминалитета“ одржаном у Брчко дистрикту 15. и 16. априла 2011. године, у организацији Владе Републике Српске и Српског удружења за кривично правну теорију и праксу,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

- 11) Учешће на Савјетовању правника Октобарски правнички дани на тему „Изградња и функционисање правног система“, у организацији Правног факултета Универзитета у Бањој Луци и Удружења правника Републике Српске, Бања Лука, 1. и 2. октобар 2009. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

- 12) Члан Радне групе за израду приједлога одлуке о провођењу резолуције 1373 Вијећа сигурности УН-а, испред Министарства унутрашњих послова Републике Српске, 2016. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

- 13) Члан Радне групе за израду Закона о измјенама и допунама Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела, 2014. године,
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 14) Члан Радне групе за испуњавање обавеза из препорука MONEYVAL, 2012. године,
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 15) Члан Радне групе за израду нацрта Закона о полицијским службеницима, 2013. године,
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 16) Члан Радне групе Институција БиХ за спрјечавање прања новца и финансирање терористичких активности, 2013. године,
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 17) Члан Комисије за полагање стручног испита за полицијске службенике и друге запослене у Министарству унутрашњих послова Републике Српске, 2011. године,
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 18) Члан уређивачког одбора часописа „Безбједност-полиција-грађани“ Бања Лука у издању Високе школе унутрашњих послова, часопис националног значаја, 2014-2016. године,
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 19) Члан савјета часописа „Ревизија за криминологију и кривично право“, часопис националног значаја, Република Србија, 2013-2017. године,
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 20) Члан организационог одбора и учесник Међународне научно стручне конференције „Тешки облици криминалитета и државна реакција“, у организацији Министарства правде Републике Српске и Српског удружења за кривично правну теорију и праксу, одржане у Требињу 12.-13.04.2013. године,
(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода
- 21) Члан организационог одбора и учесник 11. Међународне научно стручне конференције „Кривично законодавство и превенција криминалитета (норма и пракса)“, у организацији Српског удружења за кривично правну теорију и праксу, Министарство правде Републике Српске и Града Требиња, одржане у Требињу 2020. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

22) Члан организационог одбора и учесник Међународне научно стручне конференције „Кривично законодавство и функционисање правне државе“, у организацији Српског удружења за кривично правну теорију и праксу, Министарства правде Републике Српске и Града Требиња, одржане у Требињу 20.-21.04.2018. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

23) Члан организационог одбора и учесник Међународне научно стручне конференције „Казнена политика као инструмент државне политике на криминалитет“, у организацији Министарства правде Републике Српске, Града Бања Лука, Универзитета у Бањој Луци, Српског удружења за кривично правну теорију и праксу и ЈУ Службени гласник Републике Српске, одржане у Бањој Луци 11.-12.04.2014. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

24) Члан организационог одбора и учесник Међународне научно стручне конференције „Казнена политика и превенција криминалитета“, у организацији Српског удружења за кривично правну теорију и праксу, Министарства правде Републике Српске и Града Требиња, одржане у Требињу од 19. до 20.04.2019. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

25) Учешће на међународној научно-стручној конференцији „Савремене тенденције кривичне репресије као инструмент сузбијања криминалитета“, у организацији Српског удружења за кривично правну теорију и праксу, Министарства правде Републике Српске, Брчко дистрикт, Бијељина 15.16. април 2010. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

26) Учешће на стручној обуци на тему „Финансијске истраге“, организација Европске Комисије ИПА пројекта, Бања Лука 22-24. 05. 2013. год. за полицијске и правосудне органе у Босни и Херцеговини. Ангажован као предавач,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

27) Рецензент књиге међународног значаја „Одузимање имовине стечене кривичним дјелима у Босни и Херцеговини- садашњост и изазови за будућност“, прво и друго издање (објављен 2013. и 2014. године), издавачи „ЕУ подршка проводби закона“ и Висока школа унутрашњих послова Бања Лука, Универзитета у Бањој Луци,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

28) Рецензент књиге објављене на међународно научно стручној конференцији „Адекватност државне реакције на криминалитет и употреба техничких средстава у кривичном поступку“, у организацији Српског удружења за кривично правну теорију и праксу и Центра за едукацију судија и тужилаца Републике Српске, као и члан Организационог одбора, одржане у Бијељини април 2021. године,

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

29) Члан рецензентског одбора и учесник Зборника радова на међународно научно стручној конференцији „Сузбијање криминала и европске интеграције са освртом на високотехнолошки криминалитет“, одржане у Лакташима, организација Високе школе унутрашњих послова и фондације Hanns Zajdel.

(члан 22. став 1. тачка 22), 2 бода

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 59

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата)

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Комисија, којој је повјерено писање извјештаја за избор наставника – доцента за ужу научну област Кривично право и кривично процесно право на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, констатује да се на објављени конкурс пријавио један кандидат и то:

1. др Милимир Говедарица

Кандидат др Милимир Говедарица, доктор правних наука, је благовремено поднио пријаву на конкурс, уз коју је приложио сву документацију тражену у општим и посебним условима конкурса, на основу чега је Комисија констатовала да испуњава формално - правне услове за избор у звање доцента и то:

- да кандидат има научни степен доктор правних наука из области за коју се бира,
- да има више научних радова од значаја за развој науке и уже научне области за коју се бира,
- да је показао изузетну педагошку активност у досадашњем раду у настави.

Укупан број бодова које је кандидат добио на основу остварених резултата који се вреднују у складу са члановима 19-22, износи 178 бода, и то:

- Научна дјелатност кандидата (члан 19. Правилника): 109 бодова
- Стручна дјелатност кандидата (члан 22. Правилника): 59 бодова
- Образовна дјелатност кандидата (члан 21. Правилника): 10 бодова

На основу изложеног, Комисија је закључила да кандидат др Милимир Говедарица испуњава опште и посебне услове за избор у звање доцента за ужу научну област Кривично право и кривично процесно право предвиђене чланом 81. став 1. тачка 5 Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20), чланом 135. став 1. тачка 2 Статута Универзитета у Бањој Луци од 12.04.2012. године (последње измјене од 26.12.2019. године) и чланова 19-22 Правилника о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци од 28.05.2013. године (последње измјене 27.04.2017. године).

У свом досадашњем раду кандидат др Милимир Говедарица је показао изузетну способност за бављење научним радом, зрелост, одговорност и смисао за наставни рад и потпуну одређеност за рад са студентима. Досадашњи рад кандидата карактерише изузетна иницијативност, организаторска способност и одговорност на пословима које обавља. Кандидат је мотивисан за бављење научним радом и показао је велику педагошку спремност и мотивисаност за рад са студентима.

Комисија наглашава да је кандидат др Милимир Говедарица обављао највише функције у систему државне управе Републике Српске што му даје додатну ширину и добар основ за научно-истраживачки рад и стручну дјелатност у области кривичноправних наука. Стога, Комисија једногласно утврђује:

ПРИЈЕДЛОГ

Научно-наставном вијећу Правног факултета Универзитета у Бањој Луци да Сенату Универзитета у Бањој Луци упуту приједлог да се др Милимир Говедарица изабере у звање доцента за ужу научну област Кривично право и кривично процесно право.

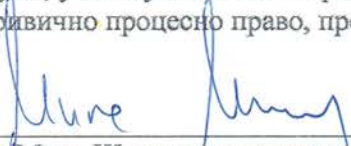
У Бањој Луци, 06.12.2021.године

Потпис чланова комисије:

1.

др Урош Пена, редовни професор, на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, предсједник,

2.

др Миле Шикман, ванредни професор, на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, члан,

3.

др Младенка Говедарица, ванредни професор, на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, члан.

IV. ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

(Образложење члан(ов)а Комисије о разлозима издвајања закључног мишљења.)

У Бањој Луци, дд.мм.20гг.године

Потпис чланова комисије са издвојеним
закључним мишљењем

1. _____
2. _____